

Farní

zpravodaj

3 / 2019

Farnost Štramberk

Maxmilián Kolbe – vzor lásky k bližnímu

Narodil se jako Rajmund Kolbe do nuzné německo-polské rodiny. Ve dvanácti letech se mu při návštěvě kostela údajně zjevila P. Maria, která mu dala na výběr ze dvou korun. Bílá značila, že chlapec prožije morálně čistý život, červená znamenala, že zemře jako mučedník. Rozhodl se přijmout obě koruny a celý život zůstal velkým Mariánským ctitelem. Po studiu ve františkánském semináři ve Lvově byl přijat do noviciátu, kde dostal jméno Maxmilián. Následující roky pokračoval studiem v Římě, po němž obdržel doktorát z teologie a filozofie. Jako vysvěcený kněz se roku 1919 vrátil do rodného Polska a koupil zde klášter nedaleko Varšavy. Právě v něm našly po nástupu nacismu svůj úkryt tisíce polských uprchlíků, mezi nimiž nechyběly stovky židovských obyvatel. Kolbe se aktivně podílel na odboji, a kromě padělání dokladů například otevřeně mluvil o nacistických zločinech v nelegálním rádiovém vysílání. V roce 1941 gestapo Maxmiliána zatkl a poslalo ho do koncentračního tábora v Osvětimi. Ani tam ale nevypadl ze své role a pomáhal, kde se dalo. Už z tak nuzného přídelu potravy si část odepíral a poskytoval ji potřebným. V noci namísto spánku obcházel lůžka a zajatců se ptal, zda něco nepotřebují. Tu největší oběť ale prokázal v červenci téhož roku. Když uprchl z jeho bloku vězeň, nechal velitel na apelplatz nastoupit celý blok a každý desátý měl být potrestán tím, že bude umístěn do kobky smrti, aby zemřel hladem. Mezi takto určenými k smrti byl i Kolbeho souseď, otec pěti dětí; jak to uslyšel, začal hořce plakat a prosit, aby byl této smrti

ušetřen, že má doma děti a že se k nim chce vrátit. Esesák byl neoblomný. Tu vystoupil z řady P. Kolbe a nabídl se na jeho místo jako dobrovolník. Odpověď na otázku „proč?“ zněla: Jsem kněz, rodinu nemám, mne nikdo nepotřebuje. Esesák byl tak překvapený, že souhlasil. Odpočítaný vězeň se vrátil do řady a P. Kolbeho odvedli do kobky smrti. Následovaly kruté dny, kdy byli hladoví a žízniví zajatci ponecháni svému osudu. Maxmilián se do posledních chvil snažil ostatní utěšit svými modlitbami. Když po dvou týdnech v kobce jako poslední z odsouzených ještě stále žil, vstříkly mu strážce smrtící dávku fenolu do žil.

Bylo to v předvečer svátku Nanebevzetí P. Marie, 14. srpna 1941 v Osvětimi. Měl tehdy 47 let. Jeho oběť byla církví oceněna v roce 1982, kdy ho papež Jan Pavel II. prohlásil za svatého. Opravdu, nemá nikdo větší lásku než ten, kdo vydá svůj život za svého bližního!

Z knihy Učící se církev – Rok pro misie

Být misionářem znamená „být zde“

Misionář, jak vychází z významu slova „missio“, je poslán. Ale ke komu jsou dnes misionáři posláni? Klasickým modelem misionáře je osoba ze západu, která byla vyslána do vzdálených exotických zemí, aby tam vybudovala církev. Dnes je tomu naopak. Moderní misionář přichází spíše z Indie, Indonésie nebo Brazílie a směřuje do země se starými křesťanskými kořeny, kde ale většina pokřtěných již nežije svoji víru nebo se již nepokládá za člena církve a je vzdálena životu v Kristu a evangeliu.

Misionáři jsme všichni a každý z nás je osobně poslán k těm, kteří jsou jiní než my v tom, že vycházejí z jiné kultury, dějin a víry. Vnímáme je jako „velmi vzdálené“, ale nemusí být nutně fyzicky vzdálení. Jsou našimi sousedy, a přesto to jsou cizinci. Abych mohl být misionářem, nemusím odjíždět do cizí země.

Být misionářem není o tom, co dělám, nýbrž o tom, kým jsem. Znamená to být k dispozici pro ostatní, žít mezi lidmi na místě našeho

zraněného světa, nepoznán, jak si to Bůh představoval. Tím, že se vydávám bližním, objevuji svoji novou identitu. Vzdávám se toho, čím jsem byl, abych se mohl stát znamením království Božího, v němž všichni jedno budou tím, že budu blízký těm, kteří jsou nejvíce vzdáleni; už nyní objevuji, kým mám jednou skutečně být. Už teď jsme budoucími občany Božího království. Být k dispozici bližním znamená zůstat věrný tomu, k čemu jsem byl povolán jako misionář – stát se znamením Kristovy přítomnosti.

Kardinál Suhard řekl: „Být misionářem nespočívá v tom, šířit propagandu, ani v tom, lidi probudit, nýbrž v tom, být živým tajemstvím“. Být misionářem pak znamená žít tak, jakoby můj život bez Boha nedával smysl, znamená zviditelnit Boží tvář mezi lidmi. Boží nádhera se zviditelňuje v konkrétních skutcích proměny, nesené vzkříšením.

Svět, společnost šašků, se dnes oslavuje sama zde a teď, bez cíle, při zábavě a rozptýlení, aby zapomněla. Stále se musí něco díť... Strach, který nás pohání, protože nevíme, kam jdeme... počítačové hry, televizní seriály, filmy a komerce nám dovolují zapomenout na budoucnost. Společnost šašků, to je dnešní nevypočitatelný svět; je na útěku, utíkáme sami před sebou.

Vzkříšení naopak nedává perspektivu útěku, nezve nás k tomu, abychom zapomněli na zítřek. Ve vzkříšení slavíme to, co nás očekává v budoucnu. Vzkříšení je oslava osvobození a proměny. Taková oslava není opiem, nýbrž příslibem. Potřebujeme viditelná, citelná, uchopitelná znamení této události vzkříšení. Zažíváme taková znamení, když prožijeme smíření a odpuštění, když my v komunitách jako bratři a sestry se navzájem o svůj život dělíme, když zviditelníme život podle evangelia. Evangelium přesvědčuje o tom, že člověk je stvořen pro pravdu a chce k ní dospět.

Z knihy Učící se církve – Rok pro misie

PODĚKOVÁNÍ FARNÍKŮM

Socha sv. Václava

Poděkování zasílám nejen sochaři Janu Kozlovi za skvěle provedenou renovaci, ale také všem pomocníkům, kteří v únoru sesbírali rozbité kusy, naložili a odvezli zničené torzo a také těm, kteří v srpnu pomohli s manipulací s obnovenou půltunovou sochou, jejím převozem zpět do našeho města, s bezplatným zapůjčením a stavbou lešení a se zvedáním sochy světce na vysoký podstavec. Velké poděkování patří všem, kteří se rozhodli věnovat finanční prostředky na konto sbírky. Ke 3. září zbývá vybrat už jen necelých 10.000 Kč, tedy 90.000 Kč již bylo vybráno a použito k zaplacení faktur. Všem dárcům Pán Bůh zaplat'. Vše nasvědčuje tomu, že do státního svátku dne 28. září budou všechny pohledávky vyrovnány. Přijměte pozvání na slavnostní požehnání sochy.

Petr Buzek

Poděkování

Chtěla bych poděkovat jedné skupině lidí - žen, které se v minulosti, nebo v současnosti postaraly o nádherné výšivky na plachtách, či ubrusech pokrývající oltáře a obětní stoly. Uvědomila jsem si to až při žehlení těchto bělostných ubrusů, kdy člověk z blízka vidí tu nádheru a s úctou se sklání nad obrovskou trpělivostí, obětavostí a jsem přesvědčená, že i velkou láskou, kterou steh po stehu vyšily do těchto ubrusů. Kromě paní Jiříčkové a nedávno zesnulé paní Sykalové, jména těchto žen neznám. Ale zná je Bůh a v Božím království jistě o svou odměnu nepřijdou.

Anna Geryková

VÝSLEDKY SBÍREK VE FARNOSTI

Měsíc	Štramberk	Závišice
červenec	30.997,- Kč	2.833,- Kč
srpen	12.017,- Kč	3.390,- Kč
září	32.197,- Kč	4.080,- Kč

PLÁNOVANÉ AKCE VE FARNOSTI

Popelka Nazaretská

Hudebně-literární pásmo o životě Panny Marie. Účinkují chrámové sbory ze Štramberka a Závišic.

Text: Václav Renč. Hudba: Vít Petru.

V neděli **15. září 2019** v cca 15:15 (po sv. požehnání) v kostele Nalezení sv. Kříže v Rybím

V neděli **22. září 2019** ve 14 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně. Vstupné dobrovolné – na podporu nadace „Cesta 121“

Svatováclavská Horová pouť

V sobotu **28. září 2019** se uskuteční tradiční svatováclavská pouť.

Program:

8:30 Mše svatá v kostele na náměstí ve Štramberku

10:10 Pobožnost u kříže nad jeskyní Šipka

10:20 Žehnání sochy, česká státní hymna

11:30 Posezení v Kulturním domě na náměstí

Pouť ke sv. Vendelínovi

Přijměte pozvání na tradiční pouť ke sv. Vendelínovi, patronu pastýřů a poutníků, ochránci dobytka a polí. V sobotu **19. října 2019** v 15 hodin v kostele sv. Kateřiny ve Štramberku budeme slavit mši svatou na poděkování hospodářů za přijatá dobrodiní v roce 2019.

Při mši svaté bude také žehnání úrody. Je možno donést vlastní výpěstky ovoce, zeleniny a různé pokrmy nebo výrobky z nich.

Pouť u sv. Kateřiny

Pouť v kostele svaté Kateřiny oslavíme v neděli **17. listopadu 2019** při mši svaté v 10:00 hodin.

Ve farním kostele ve Štramberku bude mše svatá jako obvykle v neděli v 8:30 hodin a v Závišicích bude v sobotu 16. listopadu večer s nedělní platností.

ŠKOLA PARTNERSTVÍ

Intenzivnější příprava na vstup do manželství. Celý kurz probíhá na středisku mládeže ve Staré vsi nad Ondřejnicí. Tento kurz se skládá z pěti víkendových setkání, která na sebe vzájemně navazují. Program každého víkendu tvoří čtyři tematické bloky, ve kterých zazní buď přednáška odborníka, nebo svědectví manželského páru k danému tématu. Následuje prostor pro diskusi v páru a moderované setkání nad dotazy v menších skupinkách.

Nový kurz začne víkendovým setkáním ve dnech **11. - 13. října 2019** a bude pokračovat v následujících termínech: 22. - 24. listopadu 2019; 14. - 16. února 2020; 20. - 22. března 2020 a 17. - 19. dubna 2020.

Více informací naleznete na:

<http://rodina.prorodiny.cz/rodina/programy-aktivity/>

VÝTĚŽEK Z VEŘEJNÉ SBÍRKY

za období 5/2015 – 5/2019

(v Kč)

Druh příjmu	5/2015 - 5/2016	6/2016 – 5/2017	6/2017 – 5/2018	6/2018 – 5/2019	Celkem
Příjmy na bankovní účet	69 829,00	19 200,00	600,00	2 000,00	91 629,00
Příjmy z pokladniček	33 955,00	44 413,00	120 349,00	147 541,00	346 258,00
Složení hotovosti do pokladny	103 440,00	57 510,00	500,00	10 768,00	172 218,00
Prodej předmětů (oplatky, magnetky)	0,00	15 030,00	7 920,00	9 846,00	32 796,00
Úroky z vkladu	518,25	448,13	94,39	105,45	1 166,22
Celkem	207 742,25	136 601,13	129 463,39	170 260,45	644 067,22

Anna Klučiková

SPORTUJEME S ORLEM

Začal nám nový školní rok, proto opět zveme všechny děti z farnosti školního věku a jejich kamarády každou neděli od 15:30 do 16:30 do tělocvičny, kde si společně zahrajeme florbal. Orelská mládež hrající volejbal má tréninky každou neděli od 16:30 do 18:00. Středoškoláci a dospělí hrající futsal se scházíme každou středu od 19:30 do 21:00.

Od dětí a mládeže vybíráme symbolický poplatek 200 Kč na celý školní rok. Chtěl bych upozornit rodiče, že členové oficiálně zaregistrovaní skrze přihlášku jsou v rámci Orla u nás v uvedených cvičebních jednotkách pojištění pro případ úrazu. Ostatní děti mohou s námi sportovat, rádi je mezi sebou opět přivítáme, zaplatí za rok stejnou částku, ale na ně se úrazové pojištění nevztahuje. Máte-li zájem, můžete se stát naším členem. Orel Štramberský má k dnešnímu dni 65 členů. Přeji všem pohodový školní rok.

Petr Buzek

SKAUTI Z KOPŘIVNICE SE PUSTILI DO OPRAVY FARY V TRNÁVCE

Dlouhodobým problémem skautů a mládežnických organizací v našem okolí bývá nedostatek volného prostoru pro vzdělávací a zážitkové akce. Proto se skauti z Kopřivnice rozhodli pro opravu nevyužitě fary v Trnávce. Díky obcím Kateřinice a Trnávka má již fara vyměněné okna. Čeká nás však ještě plno práce, zejména oprava podlah, vytápění a střechy. Celkový rozpočet na opravu vychází na 1,5 milionu korun. Budeme rádi za jakoukoliv finanční či jinou podporu. V případě zájmu se na nás neváhejte obrátit.

Další informace na:

<https://docs.google.com/presentation/d/1g5MjW8lITKYewUyUPW2uX-6d68c6sJ-1AnMh7he--kE/edit?usp=sharing>

Za skauty z Kopřivnice - Martin Bajer (605 455 727)

PRÁZDNINOVÝ ZÁŽITEK

Prožili jsme s manželem krásný den v Pulčinských skalách. Blížil se večer, bylo dusno a projížděli jsme městem Valašské Klobouky. Zatoužili jsme se někde osvěžit a umýt unavené tělo. Jeli jsme nějakou ulicí a řekli si, že se zeptáme prvního člověka, kterého uvidíme. V dálce spěchal muž, byl zády k nám. Dojeli jsme ho. Manžel otevřel okýnko a volá na něho: „Prosím není tu někde koupaliště?“ Muž se ohlédl: „Ano nahoru a doprava!“ V ten okamžik jsme poznali, že je to kněz. A manžel zavolal: „A kostel?“ odpověď zněla: „Nahoru a doleva!“ a kněz spěchal dál. Někdy se člověk ptá: „Co mám dělat?“. A těm nechápavým to Bůh řekne. Pochopili jsme. My potřebujeme osvěžit duši. Prožili jsme úžasnou mši v příjemně chladném kostelíčku. Děkovali jsme oba v duchu, že víc už si ani nemůžeme přát. Ale můžeme! Jaké bylo naše překvapení, když kněz na konci mše řekl: „Kdo ještě nepřijal mé novokněžské požehnání může přistoupit.“ Šli jsme k oltáři a styděli se, že se nám dostává takové milosti a my na Boha zapomínáme. Po mši jsme čekali na toho kněze, chtěli jsme mu poděkovat a on nám s úsměvem řekl: „Tak jsem se na sebe zlobil, že jdu pozdě na mši a jak jsem vás uviděl sedět v lavici, pochopil jsem, proč jsem měl jít pozdě.“ Bůh řídí naše kroky, jestli chceme nebo ne. Nabídne příležitost a dá nám svobodu se rozhodnout. Hledali jsme osvěžení a dostalo se nám mnohem víc.

L. Bajerová

OBDIVUHODNÝ VÝKON

O víkendu desátého a jedenáctého srpna se v Lichnově uskutečnil cyklistický závod Lichnovská čtyřiadvacítka. Toho závodu se zúčastnil také náš farník Jiří Kvita. V tomto extrémně náročném závodě skončil na třetím místě! V průběhu dvaceti čtyř hodin ujel šedesátšedm kol, což je 649 km! Nutno dodat, že v průběhu noci se nad Lichnovem strhla velká bouřka s vydatným deštěm! Gratulujeme k tomuto obdivuhodnému výkonu!

Karel Váňa

CHARISMATA

Dary ducha svatého ke službě v církvi

(část druhá)

I. CHARISMATA PASTORÁLNÍ

I. a) Charisma povzbuzování.

Toto charisma neznamena jen to, že říkáme hezké věci druhým. Charismatici obdařeni tímto charismatem jsou zaměřeni na jednotlivce, věnují druhým plnou, upřímnou a opravdovou (nikoli jen zdvořilostní) pozornost. Jsou fascinováni jedinečností druhých lidí a vidí v nich to dobré, i když jsou to „závadové“ osoby. Oni ani tak neradí, jako spíš naslouchají. Po rozhovoru s nimi pocítíme zvláštní úlevu. Oni rádi naslouchají, umí naslouchat. Dávají nám pozornost, i kdyby hořelo. Příklad: Psychoterapeutka obdařená tímto charismatem má v péči dysfunkční rodinu, o které prohlásí: „Oni jsou to taková t'utíci“.

I. b) Charisma pomoci.

Lidé obdařeni tímto charismatem vidí druhého člověka s jeho potenciálem a chtějí v něm ten potenciál rozvinout, znásobit to obdarování druhého. Jsou ti v pozadí, ale nikoli ze strachu či falešné skromnosti. Oni pomáhají jiným objevit v sobě ty možnosti, umožnit jim svůj rozvoj. Nemají tendenci vyčnívat. Podobně může vypadat charisma služby, nicméně charisma pomoci je zaměřeno na druhého člověka. Charisma pomoci se může projevat také jako schopnost rozeznat charisma jiných. Charismatik nás pak nasměřuje k naší činnosti.

I. c) Charisma pohostinnosti.

Spousta lidí mající toto charisma vůbec ani nenapadne, že se jedná o charisma. Charakteristické je přijetí druhých a vřelé přátelství.

V přítomnosti charismatiků se návštěvníci cítí velmi dobře, cítí se přijati, jako by byli doma. Není s tím spojeno, že u charismatika je uklizeno jak v muzeu, ale panuje u něj příjemná atmosféra. Toto charisma je zaměřeno na nově příchozí lidi (zejména nově příchozí cizí lidi do farnosti – kteří se např. obrátili či přistěhovali odjinud) a dále na lidi, kteří to potřebují – kteří potřebují pomoc a přijetí do společnosti (např. je někdo opustil apod.). Pavla Petrášková, obdařená tímto charismatem jako příklad uvádí, že jí v Praze velice často (až nadměrně) zastavují cizinci a ptají se na cestu. Tito charismatici tvoří most mezi charismatiky zaměřenými na jednotlivce a na společenství.

I. d) Charisma milosrdenství.

Charismatic obdařen tímto charismatem je přitahován k lidem na okraji společnosti. Pomáhají skrze praktické skutky – typické pro ně je to, že nepovídají, ale pomáhají. Známymi příklady těchto charismatiků jsou matka Tereza a papež František. Tito charismatici dávají praktickou pomoc. Vidí i v těch lidech na okraji společnosti jejich důstojnost, vidí v nich samotného Krista.

Lidé vedle těchto charismatiků mohou trpět výčitkami svědomí, že jsou špatní apod., když nemají podobný soucit. A proto je osvobozující zjistit, že toto charisma nemáme; náš úkol je jinde. To, že charisma milosrdenství nemáme, neznamená, že se máme např. k bezdomovcům či narkomanům chovat pohrdavě, ale zase jim nemůžeme pomáhat tzv. na sílu; zbaví nás to pocitu viny. Pokud bychom se např. ocitli v přítomnosti jiného charismatika, který by po nás vyžadoval podobné nasazení, jaké má on sám, mohlo by nás to vyčerpat, což onen charismatic mnohdy nepochopí, neboť jej to naopak nabíjí.

Např. z papeže Františka je cítit, že je v projevech milosrdenství autentický. On těm potřebným dává sílu snášet jejich nelehkou situaci. Při setkání s konkrétními chudými těm lidem nepomůže faktickou pomocí, ale těm lidem se uleví a takto snáze přijímají svůj úděl.

Charismatici obdařeni charismatem milosrdenství „vidí“ ty potřebné. Když např. jdeme Prahou, snažíme se nevidět, neslyšet, nevšimat si bezdomovců a žebráků, ignorujeme okolí – toto ale není případ charismatika. Když byla matka Tereza na návštěvě v New Yorku, tak se ztratila. Našli jí v chudinské čtvrti Bronx u bezdomovců.

I. e) Charisma pastorače.

Charisma pastorače v sobě obsahuje schopnost vést společenství – hlavním účelem tohoto společenství není něco dělat, ale sdílet víru. Toto charisma je vyloženě pro účely církve, pro působení uvnitř církve. Každý člověk potřebuje společenství. Křesťan bez společenství může snadno ztratit víru (tak jak žhavý uhlík mimo ohniště snadno vyhasne). Lidé, kteří mají těžkosti, nejsou schopni vyložit hned své problémy a trápení. V tom společenství to ale mnohdy jde. Toto společenství by ale mělo mít maximálně 20 lidí, nejlépe 10 až 12 lidí, neboť s více členy se již stává nepřehledným.

Charisma pastorače je relativně časté charisma – a církev ho moc potřebuje! Církev potřebuje tolik charismatiků, kolik je počet lidí ve farnosti děleno deseti. Pokud tedy má farnost 300 lidí, je předpoklad, že se zde nachází cca. 30 lidí nadaných tímto charismatem. Farnosti by měly utvořit desetičlenné skupinky, které se pravidelně schází, žijí víru, pomáhají farnosti, přičemž vedoucím této skupinky by měl být charismatik.

Veškeré aktivity nemohou ležet na bedrech kněze – od tohoto jsou také laici, kteří poskytují laickou duchovní péči. Charismatici nadaní charismatem pastorače mají zájem o skupiny a o životy těch jednotlivců; toto charisma propojuje skupiny a jednotlivce.

Zde mohu dát naší farnosti podnět k zamyšlení, zda by nebylo vhodné zapojit do života farnosti vícero lidí (nejen ministranty a zpěváky). Např. ve farnosti Frýdek tato praxe zdárně funguje a malé skupinky – farní evangelizační buňky – se zde pravidelně schází a vytváří pro svou farnost mnoho prospěšných aktivit. Ve svých buňkách také společně

zjišťují, jakými charismaty jsou obdařeni, neboť tato lze objevit jen ve společenství lidí, kteří se znají (pozn. text bude upraven).

II. KOMUNIKAČNÍ CHARISMATA

II. a) Charisma evangelizace.

Církev je pro to, aby evangelizovala, je to její hlavní cíl (jděte do celého světa a hlásejte evangelium). Každý farník je evangelizační (svým životem svému okolí vydává svědectví o církvi) a každé charisma má evangelizační dopad (např. skrze milosrdenství, které dáme bližnímu nebo přátelské přijetí tohoto můžeme získat pro víru). Nicméně charisma evangelizace je určeno primárně pro evangelizaci samotnou.

Charismatik obdařený charismatem evangelizace je člověk, který chce dát víru druhým. Není to ale o počtu obrácených. Bůh charismatika coby svůj nástroj pošle do cesty těm druhým třeba v ten rozhodující moment. Abychom mohli hovořit o charismatu, musíme tyto situace přitahovat. Charismatici hovoří, že se jim to prostě děje, že to jde úplně samo. Pavla Petrášková popisovala případy, kdy např. jede tramvají, nemá náladu se s nikým bavit, ve sluchátkách poslouchá hudbu a do ní šťouchne chlap, co sedí vedle ní a zeptá se, co to poslouchá, že se u toho tak úžasně usmívá. Ona odpověděla, že křesťanské písničky. A na to se ten chlap zeptal: „A to vás tak bere ta hudba, nebo ten text?“ A už hovořili o víře. Pak tomu pánovi napsala na lísteček asi tři křesťanské kapely, aby si je na internetu vyhledal a poslechl.

Pavla Petrášková popisovala také následující situaci. Na brigádě se jí ptala kamarádka, kam jede o prázdninách, na což ona odpověděla, že do komunity ve Velké Británii. Následně si velmi hezky popovídaly o víře. Je třeba si uvědomit, že tyto situace nejsou žádnou maličkovostí, neboť se jedná o otázce věčného života a smrti!

Pavla Petrášková dále uváděla další situaci, která se jí stala. Její nevěřící kamarádka šla s dalšími nevěřícími kamarádkami na pout' do Santiága de Compostela a přemlouvala paní Petráškovou, aby šla s ní – Bůh

takto vysílá charismatiky do akce. Na té cestě do Compostely ta dívka uvěřila v Boha.

Charismatic evangelista musí vylézt ven z katolické komunity. Každá jednotlivá ovce má nezměrnou cenu. Lidé neznají Ježíše proto, že my o něm nemluvíme! S trochou nadsázky můžeme říct, že církve je rybářská loď, která neloví a když ryba sama skočí na palubu, tak jsme překvapeni.

Charismatic evangelista ale, není od toho, aby opečovával ty obrácené. Jeho činností je evangelizace samotná a péči o obrácené lidi by měl přenechat charismaticům jiným, např. těm, co mají charisma pastorační.

II. b) Charisma vyučování.

Když charismatic vyučuje, tak to, co předává, je pro posluchače nejen pochopitelné, ale zároveň se jich to dotýká. Vyučování se nemusí nutně týkat jen teologie, ale také něčeho jiného, co je v životě nějak důležité. Dobro, pokoj, usmíření – to vše může souviset a vést ke kráse, k lidskosti. Charisma vyučování je umění zaujmout – někdy je to přirozené, někdy i nadpřirozené, a to třeba u osoby, která pro to nemá žádný talent. Pavla Petrášková, která je povoláním učitelka a je tímto charismatem obdařena uvedla, že po jedné její přednášce se děti z její třídy samy rozhodly, že se budou pravidelně modlit a také tak činily! Na tomto příkladu je vidět ono nadpřirozené působení – působení samotného Ducha Svatého.

II. c) Charisma proroctví.

Charismatic obdařen tímto charismatem dostává od Boha poselství. Není to racionální dedukce. Může ho vyjadřovat skrze obraz, slova, básně, písně. Může to být slovo poznání. Prorok ví o druhých to, co oni sami neví. Není to ani o empatii. Ti charismatici vědí, že to není z nich. Někdy to může být velmi silné. Je ale třeba vědět, že se i charismatic může splést. Nikdy to není stoprocentní.

Úkolem proroka je říct ono „prorocství“ a tímto jeho úloha končí. On to řekne, a pak už záleží na těch ostatních, zda se podle toho budou řídit.

Působení tohoto charismatu vypadá např. tak, že někdo hledá odpověď na nějakou otázku a ptá se Boha, co má ve své situaci dělat. Odpověď mu přijde skrze charismatika, kterého Bůh k němu vyšle.

Hlavní slovo při rozhodování však nemá prorok, ale ti, kterých se to týká – ať už se jedná o jednotlivce, nebo o společenství. Prorok musí unést i to, že se dotyční lidé nerozhodli podle jeho prorocství. Charismatik nemůže ale říkat: „Bůh Ti říká to a to, tak to musíš udělat.“ Ti lidé, jimž je jeho prorocství určeno, jsou na to moc citliví a navíc jak zaznělo, i charismatik se může splést. Charismatik se musí naučit říkat své prorocství s láskou.

Charismatickým prorokům se mnohdy stává, že stojí na okraji společenství, protože říkají často něco, co se těžko přijímá, něco, co je nepokojné. Je třeba proto najít takové společenství, které proroka přijme a které, i když se prorok plete, ho usměrní. Když se prorok chce vyčlenit ze společenství, může to být také pokušení, protože úkolem proroka je být členem společenství a zde působit.

III. ORGANIZAČNÍ CHARISMATA

III. a) Charisma dávání.

Lidé obdaření tímto charismatem velmi rádi dávají. Žijí v opačném gardu – řeší, kolik si musí nechat, aby mohli nějak fungovat. Dávání je naplňuje. Příznačné pro toto charisma je, že charismatici se velmi snadno dostávají k penězům. Často za nimi někdo chodí a obdarovává je, přičemž oni tyto dary následně předávají potřebným. Mají ale čich na to, komu dát a komu ne, a také kolik dát.

Pavla Petrášková popisovala příhodu, která se jí stala. Její kamarád, charismatik v době, kdy ona byla ve finanční krizi, za ní přišel a dal jí peníze, a to přesně tolik, kolik potřebovala, aby s penězi vyšla do příští výplaty. Pak jí poslal znovu ještě 1.500 Kč, na což paní Petrášková mu

tyto peníze chtěla vrátit, s tím, že více už nepotřebuje. Ten charismatik ale nechtěl ty peníze zpět přijmout. Ona mu je ale přesto chtěla vrátit okamžitě, ale nestihla to, protože jí něco do toho přišlo. A pak tři dny před výplatou se jí přihodila nenadálá událost a ona potřebovala přesně 1.500 Kč.

Na shora uvedeném příkladu je vidět, že zde je nadpřirozené působení Boha, situaci nemohl racionálně nikdo předvídat.

III. b) Charisma služby.

Toto je nejčastější, ale bohužel málo oceňované charisma. Charismatici si dříve, než kdo jiný, všimnou, že existuje nějaká potřeba a dříve, než si toho všimneme, tuto potřebu vyřeší. Např. taková maličkost, jako je to, že na WC chybí toaletní papír. Kdyby ale nebylo služby těchto charismatiků, tak do dost pocítíme. Např. tito charismatici vaří dětem na táboře a netrápí je, že se nemohou účastnit velmi zábavného programu (necharismatici by to pocíťoval jako velké sebezapření, charismatika to však naplňuje). Vědí, že když děti a vedoucí budou mít hlad, tak si ten program vůbec neužijí, nebo na duchovní obnově neodžijí modlitby apod.

Tito lidé ale někdy jsou naštvaní na své okolí, že např. oni vidí, že ve společenské místnosti není uklizeno nebo pomyto nádobí a ostatní to nevidí, myslí si, že to schválně přehlíží atd. Anebo ostatní necharismatici mají pocit, že se ti charismatici chtějí zalíbit, že to přehání a pomáhají ostentativně, aby ostatní viděli, jak moc pomáhají; ve skutečnosti to tak však není. Je třeba z jedné i z druhé strany pochopení – že ti charismatici to nedělají pro pochvaly a vyznamenání a že ti druzí skutečně nevidí ty nedostatky.

Někdy společenství chce charismatiku pro ty jejich zásluhy povýšit, ale oni se v té vyšší funkci absolutně necítí. Je jim dobře, když mohou být těmi výkonnými pracovníky. A naopak není správný postup někoho nechat pracovat v kuchyni a až za odměnu, když se zde osvědčí, jej nechat přednášet. Máme dávat každého tam, k čemu se nejlépe hodí

a respektovat odlišnosti. Ani sám Ježíš nehleděl na služební stáří. Prvním povoláním apoštolem byl sv. Ondřej, nikoli sv. Petr, který se stal Kristovým nástupcem. Sv. Ondřej se nedostal ani mezi první tři (Ježíše doprovázeli na horu Tábor nebo do Getseman apoštolové Petr, Jakub a Jan).

III. c) Charisma vedení.

III. d) Charisma organizace.

Charisma vedení má ten, kdo má vizi, představu budoucnosti; představu, která přitahuje a vyvolává nadšení. Dostávají od Boha vize a v ostatních vyvolávají nadšení. Vidí spojitosti, které ostatní nevidí, avšak nejsou zaměřeni na detaily. To dělají ti druzí. Tam, kde máme charisma, jsme v menšině a v té oblasti jsme vůdčí.

V charismatu víry (viz níže) víme, že se Bůh postará o výsledek, že to dobře dopadne. Charismatic s charismatem vedení toto ovšem nemá. Charisma vedení je třeba také odlišit od charismatu organizace. Vedení = víme, kam máme jít, ale už to nemusíme organizovat. Charismatic organizátor tu cestu naplánuje a zdeleguje úkoly. Dalo by se to přirovnat k architektovi, který navrhne dům a stavaři, který zorganizuje dělníky, kteří dům postaví.

Charismatic organizátor má organizační schopnosti, umí rozdělovat úkoly jednotlivcům a tyto poskládat v jeden celek. Ale toto není jen talent, protože ten charismatic se skrze organizaci setkává s Bohem. Pro něj je to modlitba.

Příklad osoby obdařené charismatem organizace je Florence Nightingalová, která následovala Boha tam, kde neměla žádné uznání. R. 1853 probíhala mezi Osmanskou říší podporovanou Británií, Francií a Sardinským královstvím na straně jedné a Ruskem na straně druhé Krymská válka. Florence zorganizovala 125 zdravotních sester a zavedla hygienická opatření, která snížila úmrtnost raněných vojáků ze 42 % na 2 %. Den jejich narozenin (12. května) se slaví jako mezinárodní den zdravotních sester.

Florence vyhmátla, kde je ta logistická chyba – ta spočívala v nedostatečném větrání a špatné stravě. Svou prací položila základy ošetřovatelství. Lidé s charismatem organizace jsou schopni vnést do organizace Boží působení.

Zde se vracíme na začátek. Co by následovalo, kdyby řekla Bohu ne? Měl by Bůh nějaký záložní plán? Ona řekla Bohu své ano, a to v případě, že jí Bůh řekl, že za to nebude mít za svého života žádné ocenění. Také my máme povolání působit skrze svá charisma a je naší odpovědností, zda tak učiníme, či nikoli.

IV. CHARISMATA UZDRAVENÍ

IV. a) Charisma uzdravování.

Boží přítomnost vždy uzdravuje a stejně tak evangelizuje. Když se tito charismatici modlí, tak se lidé uzdravují. Mohou to být i zdravotníci, kteří uzdravují svou péčí nebo lepší psychický stav pacientů.

Pavla Petrášková popisovala případ své kamarádky charismatičky, která pracuje jako zdravotní sestra a rozchodila řadu ležících pacientů. Ta přinesla např. paní, která 8 měsíců nechodila oběd a řekla: „Tak, a dneska jíme u stolu.“ A ta paní vstala a došla ke stolu, kde se naobědvala. Když se jí ostatní ptali, jak na to přišla, tak odvětila: „To poznáš.“ Nebo také např. šťouchala do pána, který ležel v kómatu a ten pán se časem probral. Zprvu tomu ostatní zdravotnický personál nemohl uvěřit, dnes už toto její zázračné působení berou jako součást jejího činnosti.

Někdy ale ti charismatici mají problém své charisma přijmout. Je to pro ně také vyčerpávající, neboť všichni chtějí pomoc, uzdravení pacienti jim dohazují další klientelu. Ale ti charismatici sami poznají, za koho se mají modlit. Bůh jim ty lidi posílá do cesty. Nicméně ne vždy se výsledek dostaví.

Na tomto místě bych chtěl ještě upozornit, že činnost různých lidových léčitelů nemusí být charismatem. Zde je třeba si dávat pozor zejména, z čeho dotyčný svou schopnost čerpá (zda je věřící, chodící ke zpovědi a sv. přijímání) na to, zda dotyčná osoba pracuje či nepracuje s energiemi. V okamžiku, kdy dotyčný sdělí, že pracuje s energií, je to známkou toho, že se o charismatika nejedná (Bůh není žádnou energií). Lidé, léčitelé pracující s kyvadélky, posíláním energií (např. Reiki), bílou magií apod. nemají své dary od Boha. Jako příklad lze uvést příběh jednoho proutkaře, který měl nadpřirozené schopnosti, a když poprosil Boha, aby mu sdělil, zda je mu tato schopnost dána od něj a v případě, že ne, tak jí nechce, tak tu schopnost ztratil.

IV. b) Charisma přímluvné modlitby.

Charismatic se modlí za někoho jiného. Hospodin jim něco svěří, aby se za to modlili. Tito charismatici se rádi modlí i celé hodiny. Někdy ani neví, za co se modlí. Až časem se třeba dozví, co se jim podařilo vymodlit, ale někdy se to nedozví vůbec – to se dozví až na věčnosti. Těmto charismatikům se také stává, že cítí intenzivní nutkání se modlit. Někdy se dokonce v noci probudí, aby se modlili, za něco, za co chce Bůh (oni to vůbec vědět nemusí). Je to relativně časté charisma.

Pokud víme, že je někdo obdařen charismatem přímluvné modlitby, nebojme se jej poprosit, aby se za naši věc pomodlil. Charismatic je tu pro nás.

V příštím díle se dozvíte více o dalších druzích charisimat.

Aleš Nytra

DOŽÍNKY – ZÁVIŠICE 2019

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Martin Bajer, Ludmila Bajerová, Petr Buzek, Eva Davidová, Kamila Dostálová, Anna Geryková, Anna Klučiková, Aleš Nytra, Ludmila Petrášová, Karel Váňa.

Sazba: Petra Davidová

Další číslo vyjde předběžně v neděli **1. prosince 2019**. Uzávěrka bude ve středu 20. listopadu 2019.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz.

Toto číslo vyšlo v neděli 8. září 2019.